

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125011470
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8125011470.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15.01.2026, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre pokračujúci zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 41PP/23/2025 zo dňa 28.11.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného A. B. **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom B. XXX/X, C., o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/46/2020 zo dňa 02.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/26/2021 zo dňa 03.11.2021, rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/23/2022 zo dňa 09.06.2022, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8To/104/2022 zo dňa 28.02.2023 a rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/13/2023 zo dňa 31.05.2023 a rozsudkom Mestského súdu Košice sp. zn. 5T/13/2023 zo dňa 05.10.2023.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote písomnú sťažnosť odsúdený A. B.. Vytýkal okresnému súdu, že sa nezaoberal jeho nápravou, rodinným zázemím, vyhodnotením ústavu, ani faktom, že postúpil zo stredného stupňa strázenia zo skupiny C do minimálneho stupňa strázenia do skupiny A, teda na otvorené oddelenie, kde chodí na vychádzky do domáceho prostredia a taktiež autobusom /MHD/ do práce každý deň, ale že sa zaoberal výlučne len jeho minulosťou, čím, podľa jeho názoru, porušil jeho základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Má za to, že by bol druhýkrát trestaný za svoju minulosť, za ktorú už trest raz vykonal. Podľa názoru sťažovateľa, tak napadnuté uznesenie nebolo objektívne, ani spravodlivé a poukazoval na nápravu v maximálnej možnej náprave a na to, že bude po prípadnom prepustení viesť riadny život.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce, a dospel k záveru, že podanie žiadosti o podmienkové prepustenie z výkonu trestu je ešte predčasné a že je zákonné a odôvodnené podanú sťažnosť nateraz ako nedôvodnú zamietnuť.

Skutočnosť, že sťažovateľ sa s názorom krajského súdu nestotožňuje, nepostačuje sama osebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého uznesenia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, II. ÚS 75/08) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že

všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania vrátane ich dôvodov a námietok.

Právo na spravodlivý súdny proces teda neznamená nárok na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi. Z opačného pohľadu možno povedať, že neúspech v súdnom konaní nie je možné považovať za porušenie základného práva. Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. (I. ÚS 19/02, I. ÚS 50/04, I. ÚS 59/04)

Odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08)

Z predloženej spisu vyplýva, že sťažovateľ vykonáva tri tresty odňatia slobody, aktuálne v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Prvým trestom je trest odňatia slobody uložený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 6T/46/2020 zo dňa 02.12.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/26/2021 zo dňa 03.11.2021, keď bol odsúdený uznávaným vinným zo spáchania pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), b) a g), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Druhým trestom je trest odňatia slobody uložený rozsudkom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 5T/23/2022 zo dňa 09.06.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8To/104/2022 zo dňa 28.02.2023, ktorými bol odsúdený uznávaným vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V treťom prípade došlo k tomu, že rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/13/2023 zo dňa 31.05.2023 bol sťažovateľ uznávaným vinným z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/73/2023 zo dňa 15.08.2023 bol uvedený rozsudok zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a preto vzhľadom na právoplatný výrok o vine Mestský súd Košice rozsudkom sp. zn. 5T/13/2023 zo dňa 25.10.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/133/2023 zo dňa 05.03.2024 odsúdenému uložil súhrnný spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Všetky tri tresty odňatia slobody boli ukladané ako nepodmienečné tresty.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona, ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Nakoľko v prípade odsúdeného ide o osobu, ktorá pred ich spáchaním bola vo výkone trestu odňatia slobody, napr. vykonal jeden z trestov odňatia slobody v strednom stupni stráženia dňa 21.09.2017, namiesto je tak potrebné aplikovať ustanovenie § 66 ods. 1 písm. a) a b) Trestného zákona, podľa ktorého súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Treba tak dodať, že v prípade splnenia minimálnej doby výkonu trestu odňatia slobody ešte nevzniká nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu. Pokiaľ odsúdenému je uložený trest odňatia slobody v príslušnej výmere, tak odsúdený je v zásade povinný celý trest vykonať. Pre prípad podmieneného prepustenia z výkonu trestu ako zákonnej možnosti skrátenia pôvodnej výmery trestu je pritom nevyhnutné, aby boli kumulatívne s formálnymi podmienkami splnené aj materiálne podmienky, teda aby bolo nepochybné, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Aj pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu je ale nevyhnutné zohľadňovať to, za čo a aký dlhý trest bol uložený a ako stabilne sa odsúdený správal vo výkone trestu, ako preukázal kritický vzťah k svojej trestnej činnosti a polepšenie, podstatou ktorého je to, či v skutočnosti došlo u neho k náprave, a teda, či aj bez obmedzení a dozoru, ktorého podstatou je vyžadovanie povinnosti správať sa v súlade s podmienkami výkonu trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody ako väzeň, bude spoľahlivo viesť riadny život permanentne aj mimo tohto ústavu, keď nebude podliehať takému dozoru, s ktorým sú spojené podľa Zákona o výkone trestu odňatia slobody príslušné okamžité obmedzujúce opatrenia.

Stále je pritom nevyhnutné sledovať zákonný záujem spoločnosti na dosiahnutí účelu trestu, ktorý je uvedený v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona, teda ochrana spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasné odradenie iných od páchania trestných činov. Tento účel je z hľadiska výkonu trestu spresnený v ustanovení § 1a Zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov tak, že účelom výkonu trestu je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestnej činnosti, zabrániť odsúdeným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvárať podmienky umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre ich resocializáciu, aby po prepustení na slobodu viedli riadny život.

Odsúdený vykonáva uvedené tresty odňatia slobody od 30.11.2021 nepretržite so započítaním doby od 23.07.2021 až 23.09.2021, doby od 10.06.2020 do 10.12.2020 a od 17.06.2021 do 23.07.2021 od 30.11.2021. Koniec výkonu trestov má predpokladaný na 24.04.2028. Je teda zrejmé, že nedochádza k stavu, že by odsúdený bol druhýkrát trestaný za svoju minulosť, za ktorú už trest raz vykonal.

Okresný súd správne uzavrel, že odsúdený splnil formálne podmienky vyžadované Trestným zákonom na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Je totiž zrejmé, že odsúdený vykonal z uložených trestov pre potreby podmieneného prepustenia z ich výkonu minimálnu časť dňa 24.09.2025.

Z hľadiska splnenia materiálnych podmienok pre podmienené prepustenie odsúdeného, teda či odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, je evidentné, že u odsúdeného prebieha proces resocializácie a treba vysoko priaznivo hodnotiť, že počas dlhoročného výkonu trestu sa to prejavilo zostupnou zmenou spôsobu výkonu trestu, keď svojím správaním vo výkone trestu dokázal zo stredného stupňa stráženia dospieť až k najmiernejšiemu, minimálnemu stupňu stráženia, v rámci ktorého bol zaradený do miernejšej diferenciačnej skupiny. Nepochybné to je aj na prospech samotného odsúdeného, keďže s výkonom trestu odňatia slobody v minimálnom stupni stráženia je spojené obmedzenie osobnej slobody na nižšej úrovni, ako v strednom stupni stráženia.

V osobe odsúdeného ide o špeciálneho recidivistu, ktorý trestnú činnosť, za ktorú bol odsúdený, spáchal aj pokračujúcim, pomerne rozsiahlym konaním. To potom logicky a oprávnene vytvára požiadavku zo strany spoločnosti, aby vo výkone trestu, z ktorého žiada o podmienené prepustenie, preukázal vyššiu mieru a spoľahlivosť v splnení materiálnych podmienok podmieneného prepustenia.

Tu musel nadriadený súd zohľadniť, že v sťažovateľom spomenutom hodnotení odsúdeného ústavom, kde vykonáva trest, je jeho resocializačná prognóza ako nástroj hodnotenia rizika recidívy trestnej činnosti CRA nateraz špecifikovaná ako menej priaznivá a riziko recidívy trestnej činnosti je dokonca špecifikované ako stredné. Riaditeľ ústavu síce napriek tomu odporúča podmienené prepustenie s probačným dohľadom a zákazom požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, s príkazom sa zamestnať alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie, no otázka splnenia

zákonnych podmienok podmieneného prepustenia je otázka právna, ktorú rieši súd pri komplexnom posúdení všetkých relevantných skutočností.

Z hodnotenia, na ktoré sťažovateľ poukazuje, pritom vyplýva aj to, že do otvoreného ústavu bol sťažovateľ zaradený len 09.06.2025, pričom je mu poskytovaná aj výhoda spočívajúca v tom, že počas voľných dní je priebežne pracovne zaradený aj na vonkajšom pracovisku mimo ústavu s voľným pohybom a má štandardné vzťahy v primárnej rodine. Za celý doterajší výkon trestu v rámci uvedených troch odsúdení bol ale len štyrikrát disciplinárne odmenený miernejšími formami - trikrát pochvalou a jedenkrát mimoriadnym povolením návštevy. Nemožno ignorovať, že odsúdený vo svojej minulosti výrazne často preukázal náchylnosť na vedenie života spojeného s častým páchaním trestnej činnosti, dokonca pokračovacej povahy a už mu bolo dvakrát umožnené, aby nevykonal celú výmeru uloženého trestu odňatia slobody, keď len v jednom z týchto prípadov došlo k úspešnému uplynutiu uloženej skúšobnej doby, no aj napriek jej uplynutiu znova pokračoval v páchaní trestnej činnosti, a teda spôsobe vedenia života protiprávnym spôsobom, čím opakovane preukázal slabé možnosti nápravy.

Na druhej strane ale krajský súd konštatuje, že negatívne faktory aktuálne brániace podmienenému prepusteniu odsúdeného z výkonu trestu nie sú na vzostupe a že pozitívne faktory konštatované riaditeľom ústavu sú viditeľné a predsa len v budúcnosti vytvárajú priaznivé vyhladky k podmienenému prepusteniu sťažovateľa výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd kvituje v tomto zmysle na strane odsúdeného, že dlhoročným prostredím získal isté pracovné návyky, pozitívne hodnotené počas výkonu trestu a že všetkými dostupnými možnosťami počas výkonu trestu je v pravidelnom kontakte najmä s matkou, deťmi a súrodencami. Krajský súd vyslovuje, že odsúdený si takýmto prístupom postupne vytvára predpoklady smerujúce k tomu, aby mohol byť podmienené prepustený z výkonu týchto trestov.

Vyššie uvedené konkrétne skutočnosti ale nasvedčujú tomu, že aktuálne by bolo podmienené prepustenie sťažovateľa z hľadiska zákona predčasné. Doteraz zistené skutočnosti, podľa názoru krajského súdu, ešte bez oprávnených pochybností neumožňujú predpokladať, že by už doterajší výkon trestu odňatia slobody bol postačujúci pre dosiahnutie stavu, ktorý je podmienkou pre podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu predmetného trestu odňatia slobody, teda že by odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním už teraz preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd sťažnosť odsúdeného podanú proti napadnutému uzneseniu zamietol ako nedôvodnú.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.